

ועפיין הוריתי לה דמותר לעשות לטובת נשמהה.

רשמתי את אשר חנני הש"ית
משה בראנדסראפער

ויכתבו עליהם קודש למנוחתו שפיר עבדי, ותהני ליה לכפרה, וילדיו יתאבלו עליו וקורעין עליו, ואפשר נמי לבך בשם מלכות ואין חוששין בכך, כי באמת יש עליו התנצלות היכא דחסרי להו ד' תנאים הנד'.

הוראה קצא

בעניין קבורה בקומות

בזיוון שתהיה האשה קבורה מעל בעלה,
ע"כ.

והוריתי לך שלא ליתן לחברא קדישא לקבורה שם כלל. והגמ שבעלתך כבר קבור שם, מ"מ אל תיתן לקבורה שם, לא מפני שזו בזיוון לקבור האשה מעל בעלה, אלא מפני שקבורה זו אינה נקראת קבורה בקרקע כפי שפסקו גדולי ההוראה וכן שמעתי מאammo"ר זצוק"ל הכהן שקבורה בצורת קומה ע"ג קומה לא נקראת קבורה בקרקע והוי קבורה בתלוש.

ולענין מה שהוספה לשאול האם קבורה כזו אינה נקראת קבורה אם צריך לפנות את זנק מקברתו

במס' א' חוקת כ"ט סיון תשס"ט למע"ב הר"ר ... הי"ו רמת בית שימוש

הנני באתי בשורות אלו כהמשך לשאלתך אם (מוש"ק פר' קורח). עד שזקנתך ע"ה השיבה נשמהה לבוראה וכעת אתה עסוק בסדר מקום קבורה, והחברא קדישא בגוש דין רוצים לקבורה בבית הקברות שהקבורה היא בתוך בנין הבניין קומה ע"ג קומה ומניחים עפר בכל קבר וקבר כדי שייהי הנפטר מונח על גבי הקrkע. ושאלת דהיות שכבר קברו שם את זנק' זיל דהינו בעלה של זקנתך, ועתה רוצים הח"ק לקבור את זקנתך גם שם מעל קבר בעלה, ושאלת אם אין זה

היכל

יורה דעתה הוראה קצא

הוראה

רנץ

ז"ל קבורה כזו אין על זה דין קבורה,
וחובה מוטלת עליו להוציאו משם
ולקוברו כהלכה.

ויעזר השיעית שיקויים מאמר הכתוב
ובלע המות לנצח ומחה ה'
אלקיים דמעה מעלה כל פנים אמן סלה.

באעה"ח ביום הנ"ל
מair בראנדסראפער]

והנה אחרי שראיתי דבריו הקדושים
של אמו"ר זצ"ל ומיל יבוא אחר
מלך ודאי החוב מוטל עלייך להשתדל
בכל האופנים שתוכל לפנות את זקנך
ז"ל מהבית הקברות הנ"ל ולקברו
במקום קבורה כדין ומגנליין זכות על
ידי זכאי וכמו שזכית לעשות דבר גדול
כזה ולא הנחת לח"ק לקבור את זקנתך
בבית קברות זו, כן תזכה גם להעביר את
זקינך למקום קבורה כדין וכדין עד
יעמוד לגורלו לך הימין, ויהי רצון
שלא ישמע עוד שוד ושבור בגבולכם,
ויקוים בנו מאמר הכתוב ובלע המות
 לנצח ומחה ה"א דמעה מעלה כל פנים
ונאמר אמן.

משה בן אמו"ר גאון ישראל מרן רבינו
מאיר הכהן בראנדסראפער

למקום אחר, והוריתך לך שאין בכוחך
להורות לך לפניותו שם אחרי שכבר
מושך וקבר שם.

אמנם אחרי שבמשך הלילה יגעתי
וחפשתי בכתב אמו"ר הכהן
שהשair בכת"י, ומצאתי שכבר נשאל
בשאלה כעין זה, שהגינו בני נפטר אחד
וסיפרו לאמו"ר הכהן שהבית הקברות
שקברו בו את אביהם בניו בצורה כזו
בבנין קומה ע"ג קומה, והורה להם
אמו"ר הכהן שהיבטים הם לפניו
שם, כי העפר שהנפטרים מושכים שם
נחשב כתלוש מן הקרקע ואין זה
קבורה בקרקע, ולכן צריכים לקברו
בבית הקברות שהקבורה שם כדת וכדין.

[וכדי להבין חומר העניין ודעתי
אמו"ר זצ"ל הנסי מעתיק
כאן מה שמצאתי בכתב ידו בಗניזו
בפנקסו וז"ל:

במס"ד פעה"ק ירושלים ת"ז, כ"ב
מרחישון תשמ"ז לפ"ק
לכל הנוגעים בדבר העי

הנסי בקוצר מלין להודיע לכל הנוגעים
בדבר כי הוריתך להרב ... הי"ו,
על דבר אביו הרב ... ז"ל שנקרבר
בקבורה בקומות שלדעת גדולי הפוסקים

הוראה קצב

בענין הנ"ל

ג) קבורה משפחתיyah דהינו שחופרים בור عمוק בקרקע בו קוברים אחד על גבי השני בהפסק ו' טפחים בין אחד לשני (ה גם שמעיקר הדין אין זה איסור אך לא נהגו כן).

והוריתי להם שייעמדו בכל תוקף ולא יניחו לחברא קדישא לקבור את האשא הנ"ל ע"ה בשום אחד מהօנים הללו, שכן קיבלתי מאמור'ך צ"ל להיות שם אסורים מן הדין ואין נחשים לקבורה בקרקע כלל, וגם האופן הג' שלכוארה אינו מעיקר הדין כבר הורו גודלי הדור החיים עמננו ביום שליט'א וכאלו שהלכו לעולם זצ"ל שאין לקבור בצורה כזו לאחר שלא הייתה מקובלת בכלל ישראל, ולבן יעמוד בתוקף שיקבורה בשדה, וב"ה אחר שהייתי בקשר עם כמה מאנשי הח"ק עליה בידנו להשפיע עליהם שיקברו אותה בקבורת שדה כמנהג ישראל סבא.

ויעמדו על הברכה ח"ק גחש"א דקהילת פרושים פעה"ק ירושת"יו ועוד ח"ק פעה"ק שעומדים

במס"ד יום חמישי א' אייר תשע"ג לפ"ק בבני מדרשתא היכל הוראה ירושת"ז

עד שנשאלתי אודות אשת הגה"ץ מיקורי קורתא דפעה"ק הרב ... שליט"א שהלכה לעולמה והיות וטפלו בקבורתה חברא קדישא שיש להם מקומות קבורה בצורה שאינה מקובלת על גדולי ופוסקי הדור הציעו לבני המשפחה שלוש אפשרויות לקבורה שלאחרונה הרשות הממלכתית דוחקota בחברא קדישא שיקברו בדרך זו כדי לחסוך במקום:

א) קבורה בכוכים דהינו שבונים בצמוד לגובה ההר כוכים מבטון זה על גבי זה וזה נראה כמו מדפים בארון ומכניסים הנפטר מן הצד ועל הפתח מניחים את המצבה וכדי שתתהיה הקבורה כאילו קבורה בקרקע הם מניחים שלוש שקיות עפר ליד ראש הנפטר.

ב) קבורה בקומות דהינו שבונים בניין של כמה קומות ובכל קומה שמם עפר ועל העפר מניחים את הנפטר.

היכל

יורה דעתה הוראה קצג

רנט

הוראה

פי התורה ולא על פי המקובל.
רשמתי את אשר חנני הש"ית
משה בראנדסראפער

על המשמר בדבר זה ואין כופפים
קונמתם לפני השלטונות שרצוים להכריח
את כל הח"ק שיקברו בדרך שאינה על

הוראה קצג

**בעניין קבורת נפטרת יהוד עם ספר תהילים שהיתה דבוקה
בה כל ימיה**

שנשאל ממי שציווה להכנס לקברו
טלית ותפילין שלו והורה שאין לעשות
כך אלא ימכרו הטלית של מצוה
והתפילין ויחלקו המועות לעילוי נשמה
המת לת"ח או לאיזה מצוה גדולה או
להת הטלית והתפילין לעני שילבשם אם
אין לו, ועפ"ז הוריתתי שלא יכניסו ספר
התהילים לתוך קבורה ואם רוצים לעשות
לעילוי נשמה מוטב שצaczאה ישתדלו
לומר תהילים מתוך ספר זה.

ואחר שرأיתי שעדיין אין דעת
המשפחה נוחה מזה שאלתי
את אאמו"ר זצ"ל והוא הסכים לדברי
ואמר לי שאין לעשות כן בשום אופן
מתרי טעמי חדא שאסור לגנוז ספרים
שראוים עדין לשימושו והוא דין לחדר

בשם"ג לפ"ק
בב"י מדרשא "היכל הוראה" ירושת"

ע"ד שנשאלתי מהרה"ח ר' ... ה"י
מפעיה"ק ירושלים ת"ו שחמותו
שהלכה עכשו לעולמה וכל ימי חייה
היתה אדוקה בספר תהילים ולא משוו
 מתחת ידה ותמיד היו שפטותיה
 ממלוות דברי דוד המע"ה מתוך ספר
 תהילים שלא והיתה אומרת שכשתלך
 מן העולם רצונה שיקבו את ספר
 תהילים יחד עמה במקום קבורה
 והיות שעתה הלכה לעולמה רצונו לדעת
 אם אפשר לקבור את תהילים יחד עמה
 במקום קבורה, ועיין בשור"ת חיים ביד
 למהר"ח פלאגי סימן נב שכותב ע"ד מה